

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4
“GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 iHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”

การบริหารจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม Educational Administration for Children with Special Needs in Inclusive School

ณัฐฐา นพเก้า

ผศ.ดร.สุทธิพงษ์ บัญผดุง

Suttipong.bo@ssru.ac.th

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

S64561802036@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การบริหารจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากการบริหารจัดการการศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป จึงจำเป็นต้องจัดให้ผู้ที่มีความต้องการพิเศษมีสิทธิได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการ ตลอดจนมีสิทธิเลือกรับบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น ซึ่งการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในประเทศไทยใช้การบริหารจัดการศึกษาในบริบทของการเรียนรวม โดยนำหลักการการจัดสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment : LRE) และการออกแบบที่เป็นสากล (Universal Design : UD) มาใช้กับบริบทของประเทศไทย โดยใช้ชื่อว่า “โครงสร้างซีท” (SEAT framework) มีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ 1) นักเรียน (Student) 2) สภาพแวดล้อม (Environment) 3) กิจกรรมการเรียนการสอน (Activities) 4) เครื่องมือ (Tools) ดังนั้นการบริหารจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเด็กพิเศษให้มีศักยภาพได้รับบริการทางการศึกษา ตรงตามความต้องการจำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคล และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างอิสระในทุกบริบทของสังคม

คำสำคัญ: การบริหารจัดการศึกษา, เด็กที่มีความต้องการพิเศษ, โรงเรียนเรียนรวม

Abstrac

Educational administration for children with special needs differs from that of general education administration. Therefore, it is imperative to ensure that people with special needs have the right to receive technology, facilities, media, services, and other educational assistance at birth or at birth with disabilities, as well as the right to choose educational services. Educational institutions and educational styles take into account the individual's abilities, interests, aptitudes, and special needs. The teaching management for children with special needs in Thailand uses educational management in the overall learning context by applying the Least Restrictive Environment (LRE) and (Universal Design: UD) to the context of Thailand by using the name “SEAT framework” which has 4 components: 1) Student 2) Environment 3) Teaching Activities 4) Tools. Providing education for children with special

needs is therefore crucial to the development of children with special needs so that they are able to receive educational services that meet their individual special needs and are able to live independently in all contexts.

Keywords: Educational Administration, Children with Special Education Needs, Inclusive School

บทนำ

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในหลากหลายรูปแบบ ทั้งการจัดการเรียนรวม โรงเรียนเฉพาะความพิการ จัดโดยครอบครัว จัดโดยชุมชน จัดในสถานพยาบาล ศูนย์การศึกษาพิเศษ และการจัดการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย รูปแบบการจัดการเรียนรวมได้รับการพัฒนาขึ้นมาตามลำดับ โดยเริ่มต้นจากการศึกษาที่เรียกว่าการศึกษาพิเศษ ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาแบบโรงเรียนเฉพาะด้าน มีลักษณะของการแบ่งแยกเด็กออกมาจากสังคม จากนั้นได้รับการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาออกมาเป็นการเรียนรวม แต่ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของการศึกษาเพื่อปวงชนอย่างแท้จริง นักการศึกษาและองค์การยูเนสโกจึงพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ขึ้นมาอีกในศตวรรษที่ 21 คือ การจัดการศึกษาเรียนรวม (Inclusive Education: IE) (การศึกษาพิเศษ สอนดุสิต 2560) ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนได้เข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานตามศักยภาพแห่งตน มีสิทธิความเสมอภาคอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็น “การศึกษาเพื่อทุกคน” (Education For All: EFA) การจัดการศึกษาเรียนรวมนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียนรู้ร่วมกันโดยไม่แบ่งแยกและไม่เลือกปฏิบัติต่อทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนพิการ ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และผู้เรียนปกติ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพตามความสามารถแห่งตน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

ดังนั้นการบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนรวมจึงมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากการบริหารจัดการการศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป ซึ่งมีความจำเป็นที่ต้องจัดให้ผู้ที่มีความต้องการพิเศษมีสิทธิได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตลอดจนมีสิทธิเลือกรับบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น ดังนั้นการบริหารจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเด็กพิเศษให้มีศักยภาพได้รับบริการทางการศึกษาตรงตามความต้องการจำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคล และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างอิสระในทุกบริบทของสังคม

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ (Special Needs) หรือในปัจจุบันเรียกว่า เด็กพิเศษ (Special child) หมายถึงกลุ่มเด็กที่ต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษ นอกเหนือจากวิธีการปกติทั้งในด้านการใช้ชีวิตประจำวัน การเรียนรู้และการเข้าสังคม เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพของตนเอง (ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา, 2560) ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ (दनया อินจำปาและคณะ, 2561) ดังนี้

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4

“GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 iHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการศึกษา

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 ได้กำหนดประเภทของคณพิการทางการศึกษาไว้ทั้งหมด 9 ประเภท ได้แก่ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ บุคคลออทิสติก และบุคคลพิการซ้อน

2. เด็กด้อยโอกาส

เด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กที่ขาดโอกาสที่จะได้รับการศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่ เด็กเร่ร่อน เด็กชนกลุ่มน้อย เด็กที่ถูกทอดทิ้ง/กำพร้า เด็กที่ถูกทำร้ายทารุณ เด็กยากจน (มากเป็นพิเศษ) เด็กที่ถูกบังคับให้ขายแรงงานเด็ก เด็กที่อยู่ในธุรกิจทางเพศ/โสเภณีเด็ก เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์หรือโรคติดต่อร้ายแรงที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และเด็กที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

3. เด็กที่มีความสามารถพิเศษ

เด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กที่แสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน เช่นด้านสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ การใช้ภาษา การเป็นผู้นำ การสร้างงานทางทัศนศิลป์และศิลปะการแสดง ความสามารถด้านดนตรี ความสามารถทางกีฬา และความสามารถทางวิชาการสาขาใดสาขาหนึ่งหรือหลายสาขาอย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเทียบกับเด็กคนอื่นที่มีอายุเท่ากัน สภาพแวดล้อมหรือประสบการณ์เดียวกัน ซึ่งแบ่งออกเป็นความพิเศษใน 5 ด้าน ดังนี้ ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ด้านภาษา ด้านกีฬา ด้านดนตรี และด้านทัศนศิลป์และศิลปะการแสดง

ในปัจจุบันกลุ่มเด็กที่ได้รับการจัดการศึกษาพิเศษมี 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเด็กที่มีความบกพร่องทางการศึกษาและกลุ่มเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ส่วนเด็กด้อยโอกาสจะได้รับการจัดการศึกษาในรูปแบบปกติ แต่จัดให้บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้การดูแล และให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด (दनया इनजापाएकणए, 2561)

การบริหารจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การบริหารจัดการเรียนรวมเป็นการจัดการระบบในโรงเรียนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนรวมในโรงเรียนทั่วไปได้รับการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนเฉพาะบุคคล ซึ่งการบริหารจัดการเรียนรวม มีองค์ประกอบหลัก 4 ประการ ดังนี้

1. ด้านนักเรียน (S : Student) เป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียน 2 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนทั่วไป และนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ดังนี้ กลุ่มที่ 1 เตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไป โดยให้ข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจ ที่นำไปสู่การยอมรับและให้ความช่วยเหลือต่อเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างถูกวิธี กลุ่มที่ 2 เตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทั้งด้านร่างกาย ด้านอารมณ์และสังคม ด้านวิชาการ และด้านการช่วยเหลือตนเองให้สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เด็กทั้งสองกลุ่มได้ร่วมทำกิจกรรมด้วยกันให้มากที่สุด

2. ด้านสิ่งแวดล้อม (E : Environment) เป็นการบริหารจัดการให้มีขีดจำกัดน้อยที่สุดเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ให้เด็กสามารถเข้าเรียนร่วมกับเด็กทั่วไปได้อย่างมี

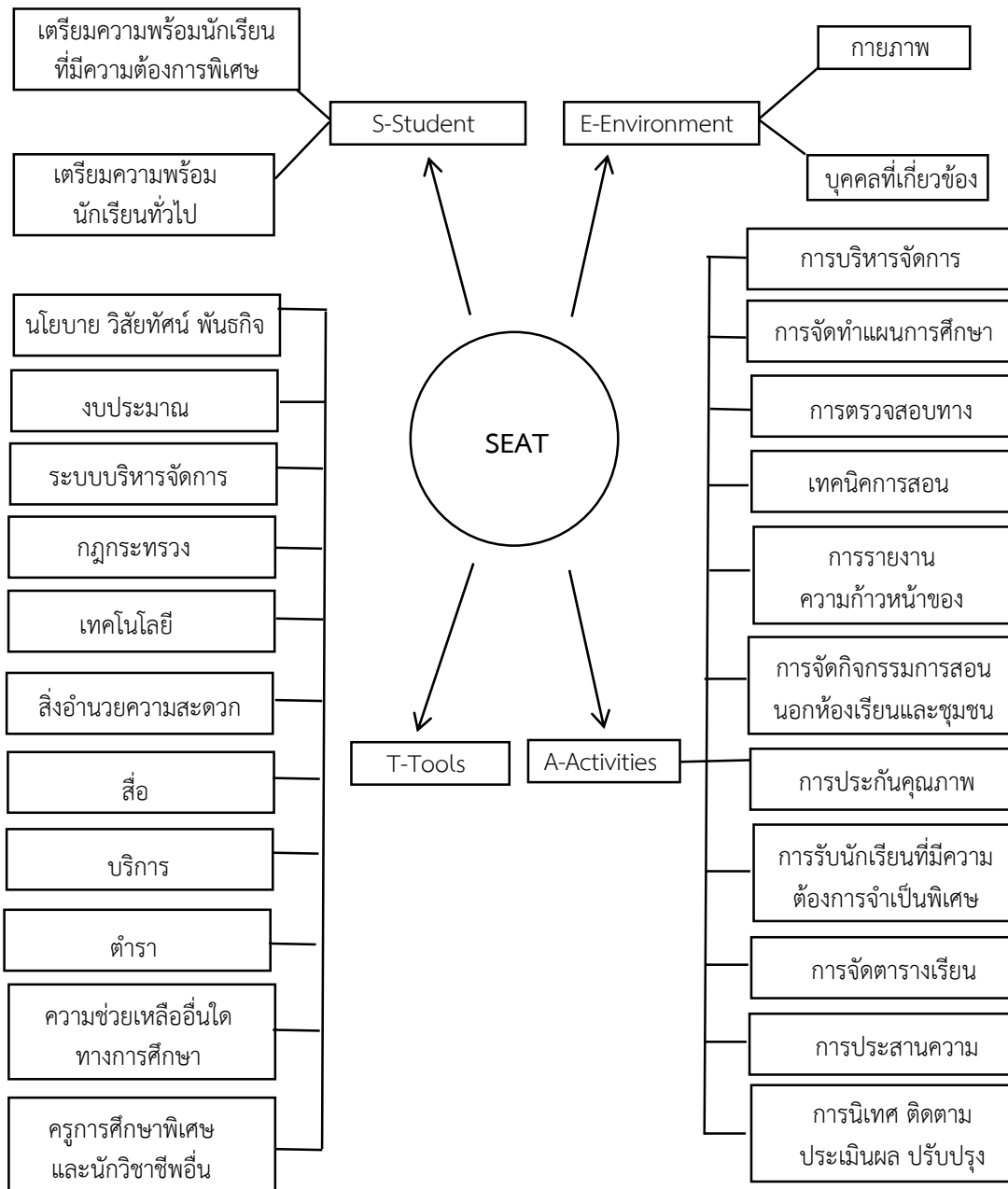
การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4

“GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 iHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”

ประสิทธิภาพ รวมไปถึงให้บุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก ได้แก่ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษและบุคลากรอื่น ได้มีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและร่วมมือกันในการจัดการเรียนรวม

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน (A : Activities) เป็นการบริหารจัดการกิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียน โดยมีการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการสอนที่เหมาะสม มีการบริหารจัดการหลักสูตร แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individual Education Program : IEP) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan : IIP) การตรวจสอบทางการศึกษา (Educational Assessment) เทคนิคการสอน การรายงานความก้าวหน้าของนักเรียน การจัดกิจกรรมการสอนในและนอกห้องเรียน กิจกรรมการสอนนอกห้องประชุม การประกันคุณภาพ การรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การจัดตารางเวลาให้บริการสอนเสริม

4. ด้านเครื่องมือ (T : Tools) เป็นการเตรียมด้านเครื่องมือเพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในทุก ๆ ด้าน ประกอบไปด้วยนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ งบประมาณ ระบบการบริหารจัดการ กฎกระทรวง เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ ตำรา ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ครูการศึกษาพิเศษและนักวิชาชีพอื่น

ภาพที่ 1 การบริหารจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)

จากคำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจำเป็นต้องคำนึงถึงการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ (1) ด้านนักเรียน ให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ทั้งเด็กทั่วไปและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (2) ด้านสิ่งแวดล้อม เป็นการเตรียมสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนให้มีขีดจำกัดน้อยที่สุด (3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการกำหนดแนวทางในการสอนโดยใช้แผนการสอนที่เหมาะสม (4) ด้านเครื่องมือ เป็นการเตรียมการเพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

ในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนเฉพาะบุคคล

การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน

การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education: IE) เป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กทุกคน โดยสถานศึกษาจะต้องรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนรวมกับเด็กทั่วไป ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามศักยภาพของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษจะสามารถเรียนได้ ซึ่งจะเรียกสถานศึกษาที่โรงเรียนเรียนรวม และจะยึดหลักการที่สำคัญในการจัดการศึกษาคือการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน และจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในแต่ละระดับและแต่ละประเภท เพื่อให้เด็กได้รับประโยชน์สูงสุดจากการศึกษา สามารถดำรงชีวิตได้อย่างไม่มีข้อจำกัด และอุปสรรคใด ๆ ตามศักยภาพของผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่จะสามารถเรียนรู้ได้ โดยแนวคิดหลัก (Major Concepts) ซึ่งนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรวม มีดังนี้

1. โอกาสที่เท่าเทียมกัน (Equal Opportunity) ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมนี้ครูจะต้องมีความเชื่อว่าเด็กทุกคนต้องมีสิทธิในการได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน
2. ความหลากหลาย (Diversity) คงเป็นไปไม่ได้เลยที่จะเห็นว่าทุกคนเหมือนกัน การจัดการศึกษาที่ดีควรคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล โดยเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถที่ต่างกัน เด็กทุกคนในชั้นเรียนก็มีศักยภาพที่ต่างกัน เช่น เด็กคนนี้อาจเก่งดนตรีแต่เด็กคนนั้นอาจเก่งด้านภาษา เป็นต้น นอกจากนี้ทุกคนควรยอมรับความแตกต่างของกันและกันด้วย
3. การยอมรับความแตกต่าง (Individual differences) ถ้าเราเชื่อว่าเด็กทุกคนในห้องเรียนมีความแตกต่างกันไม่มีใครที่เหมือนกันสักคนเดียว ถ้าเราเชื่อเช่นนี้ เราก็สามารถยอมรับความแตกต่างของเด็กแต่ละคนในชั้นได้
4. เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน (Mutual Respect) เด็กควรได้รับการปลูกฝังให้เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ถ้าสามารถทำเช่นนี้ได้เด็กทั่วไปและเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะมาโรงเรียนอย่างมีความสุข ไม่มีการล้อเลียนหรือการกลั่นแกล้งกันที่ทำให้เพื่อนเกิดความอับอาย อย่างไรก็ตามครูต้องเป็นตัวอย่างที่ดี (Role Model) ของเด็กทุกคน
5. สิ่งแวดล้อมที่มีความจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment) ให้โอกาสเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนหรือมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่เป็นเด็กทั่วไปในสิ่งแวดล้อมที่เป็นปกติมากที่สุด ซึ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนรู้ทักษะทางวิชาการและสังคมไปด้วยกัน (ผดุง อารยะวิญญู และวาสนา เลิศศิลป์. 2551)

กล่าวโดยสรุป การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียนเป็นการจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคนโดยไม่แบ่งแยกว่าเด็กคนใดคือเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือเป็นเด็กทั่วไป เด็กทุกคนได้เรียนเต็มเวลาในห้องเรียน ตลอดจนได้รับบริการที่เหมาะสมและจำเป็นในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยคำนึงถึง (1) โอกาสที่เท่าเทียมกัน (2) ความหลากหลาย (3) การยอมรับความแตกต่าง (4) เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน (5) สิ่งแวดล้อมที่มีความจำกัดน้อยที่สุด ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียน

บทสรุป

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงความต้องการพิเศษของเด็กเป็นรายบุคคลไม่ว่าความต้องการพิเศษนั้นจะเกิดขึ้นจากความบกพร่องทางร่างกาย อารมณ์ หรือสติปัญญา รวมไปถึงเด็กที่มีความสามารถพิเศษ และเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา ซึ่งการจัดการศึกษาในรูปแบบทั่วไปไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการ หรือศักยภาพการเรียนรู้ของเด็กได้ จึงจำเป็นต้องจัดการศึกษาในรูปแบบที่พิเศษ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น ๆ

การจัดการจัดเรียนรวมเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษกับนักเรียนทั่วไปได้เรียนด้วยกันทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาในทุกด้าน ทั้งทางร่างกายและจิตใจโดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลที่สามารถพัฒนาศักยภาพให้ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ การบริหารจัดการศึกษาที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลได้ดีในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมนั้น ได้นำโครงสร้างซีท (SEAT Framework) มาเป็นกรอบการบริหารจัดการเรียนรวมโดยการจัดการทั้งระบบในโรงเรียน ครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ประกอบด้วย 1) ด้านนักเรียน (Student : S) ทั้งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไป 2) ด้านสภาพแวดล้อม (Environment : E) ทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่เป็นรายบุคคล 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (Activities : A) ทั้งการบริหารจัดการหลักสูตร การจัดทำแผนการจัดการศึกษา การตรวจสอบทางการศึกษา ตลอดจนการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 4) ด้านเครื่องมือ (Tools : T) ทั้งนโยบาย วัสดุทัศน พันธกิจ งบประมาณ ระบบบริหารจัดการ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก บริการ ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตลอดจนครูการศึกษาพิเศษและนักวิชาชีพอื่นโดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรวมกับเด็กทั่วไปได้รับการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนเป็นรายบุคคล และเพื่อช่วยให้โรงเรียนที่จัดการเรียนรวมได้พัฒนาการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณาธิการทางการศึกษา พ.ศ.2552. กรุงเทพมหานคร.
- ดนยา อินจำปา และคณะ. (2560). เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา 1083102 การศึกษาพิเศษ (Special Education) พิมพ์ครั้งที่ 3. ศูนย์บริการสื่อและสิ่งพิมพ์กราฟฟิคไซท์.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2560). เด็กพิเศษ. [Online]. Available URL: happyhomeclinic.com/sc01-special-child.html.
- เบญจมา ชลธารันนท์. (2538) รวมบทความวิชาการทางการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก.
- ผดุง อารยะวิญญู และวาสนา เลิศศิลป์. (2551). การเรียนรวม Inclusion. กรุงเทพฯ : เจ.เอ็น.ที.
- พัชรีดา นิลสุข. (2558). การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม. [ค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์].
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562) การติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: 21 เซ็นจูรี่.

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4

“GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 iHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”

อนุวรรตน์ ช่างหล่อ. (2561). การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต1. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต].